

Opgang, 14 mei

Teksten

1 – Giovanni Pietro Aloisio Sante da Palestrina (ca.1525 – 1594): “Veni creator spiritus” (The Sixteen o.l.v. Harry Christophers)

Deze hymne wordt In alternatim (afwisselend de gregoriaanse regel en de meerstemmige uitwerking) gezongen.

Veni, creator Spiritus mentes tuorum visita,
imple superna gratia, quae tu creasti pectora.
Qui diceris Paraclitus, altissimi donum Dei,
fons vivus, ignis, caritas et spiritalis unctio
Tu septiformis munere, digitus paternae dexteræ
tu rite promissum Patris sermone ditans guttura.
Accende lumen sensibus, infunde amorem cordibus,
infirmi nostri corporis, virtute firmans perpeti.
Hostem repellas longius pacemque dones protinus,
ductore sic te praeviso, vitemus omne noxium.
Per te sciamus da Patrem, noscamus atque Filium,
te utriusque Spiritum credamus omni tempore.
Deo Patri sit gloria, et Filio qui a mortuis
Surrexit, ac Paraclito, in saeculorum saecula.
Amen.

2 – Maurice Duruflé (1902 – 1986): “Choral varié sur le thème du Veni Creator” Op. 4 No. 3 (Olivier Latry op het grote orgel van St-Étienne du Mont)

Het derde deel uit: Prélude, adagio et choral varié sur le thème du Veni Creator op.4 : pour orgue uit 1930.

3 – Heinrich Schütz (1585-1672): “Veni Sancte Spiritus”, SWV 475 (Cantus Cölln)

Veni, Sancte Spiritus, et emitte caelitus lucis tuae radium.
Veni, pater pauperum, veni, dator munerum veni, lumen cordium.
Consolator optime, dulcis hospes animae, dulce refrigerium.
In labore requies, in aestu temperies in fletu solatium.
O lux beatissima, reple cordis intima tuorum fidelium.
Sine tuo numine, nihil est in homine, nihil est innocuum.
Lava quod est sordidum, riga quod est aridum, sana quod est saucium.
Flecte quod est rigidum, fove quod est frigidum, rege quod est devium.
Da tuis fidelibus, in te confidentibus, sacrum septenarium.
Da virtutis meritum, da salutis exitum, da perenne gaudium,
Amen, Alleluia.

4 – Heinrich Ignaz Franz Biber (1644 – 1704): “Rosenkranzsonate no. 13: Die Ausgießung des Heiligen Geistes (d klein)” (Les Passions de l’Ame, Meret Lüthi)

Biber heeft zijn Rosenkranz Sonaten gebaseerd op de vijftien “geheimen” die gebeden worden in het rozenkransgebed. Nummer 13 is gebaseerd op het 13e gebed, het derde uit de vijf “Glorievolle geheimen”. De reeks wordt met een 16e sonate (Passacaglia) afgesloten.

Biber past in deze sonates zogenaamde “scordatura” toe: de snaren van de viool worden anders gestemd om de klankkleur van het instrument aan te passen, specifieke lichte dissonanties te creëren, en bepaalde (anders onmogelijke) dubbelgreep-akkoorden mogelijk te maken. In de 13e sonate zijn de snaren A-E-Cis-E gestemd.